

اثر شوری بر رشد دو گونه وحشی و دو ژنوتیپ از گونه اهلی بادام
(*Amygdalus.lycioides*, *A. scoparia*, *Prunus dulcis* (Mill) D.
A. Webbi)

رحمانی، احمد^۱، حیدرعلی دانشور^۲ و حسین سردابی^۱

۱ استادیار پژوهشی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، ۲ پژوهشگر مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان اصفهان، ایستگاه تحقیقات منابع طبیعی شهید فزوه نجف‌آباد

اثر پنج سطح نمک بر چهار ژنوتیپ مختلف بادام در قالب آزمایش‌های فاکتوریل با طرح پایه بلوک کامل تصادفی مورد بررسی قرار رگفت. شوری در ۵ سطح صفر (آب مقطر)، ۵۰۰، ۱۲۰۰، ۲۰۰۰ و ۳۰۰۰ میلی‌گرم در لیتر از نمک‌های کلرور سدیم و کلرور کلسیم به نسبت مساوی اعمال گردید و بادام شامل گونه‌های *A. lycioides*، *A. scoparia* و *Prunus dulcis* (دو ژنوتیپ به شماره‌های ۱ و ۲) بود. از شن شسته شده به عنوان بستر کاشت استفاده شد و آبیاری با آب شور زمانی که ارتفاع نهالها به ۱۵ سانتیمتر رسید انجام گردید. وضعیت ظاهری، درصد زنده مانگی، طول و قطر نهالها، تعداد برگ، ضخامت برگ و وزن خشک شاخه، ریشه، ساق و برگ هر ۱۵ روز اندازه‌گیری شد.

طول و قطر نهالها، وزن خشک برگ، ساقه و ریشه با افزایش شوری کاهش پیدا نمود. اثر شوری با سوختگی حاشیه برگ آغاز شده، بعد به داخل برگ توسعه یافته و در نهایت خشکی برگ و ریزش آنها را به دنبال داشت. غلظت بیش از ۱۲۰۰ میلیگرم در لیتر نمک در ابتدای رشد، سبب آسیب جدی و کاهش شدید رشد شده و در نهایت خشکی تمام ژنوتیپها را به دنبال داشت. در غلظت پایین نمک، بادام‌های اهلی رشد بیشتری نسبت به ژنوتیپ‌های وحشی داشته، ولی در غلظت ۱۲۰۰ میلیگرم در لیتر نمک، بادام لیسپوئیدس نسبت به ژنوتیپ‌های اهلی بادام رشد بیشتری داشت.